

[Indenrigsministeren.]

slagets § 1, 2det og 3die Stykke, gav for let Adgang til Adskillelse. Det maa selvfølgelig altid til en vis Grad bero paa et Skøn, hvor man skal sætte Grænsen for de Kauteler, der sættes ind vedrørende Adskillelse, og det er derfor noget, man altid kan forhandle om; men jeg vil dog gerne advare imod at gøre en saadan Adskillelse alt for vanskelig. Det kan jo ikke nægtes, at den økonomiske og sociale Udvikling foregaar med saa stor Hast og saa ude i vore Landkommuner, at det Gang paa Gang viser sig at være i alles Interesse, at der nogenlunde let kan ske en Adskillelse efter andre Linier end de bestaaende Kommunegrænser. Jeg har adskillige Gange i den Tid, jeg har været Indenrigsminister, staaet overfor Ønsker i den Henseende, og jeg kan forsikre, at Personer, som staar det ærede Medlem meget nær politisk, vilde være overordentlig kede af det, hvis Muligheden for en saadan Adskillelse blev gjort vanskeligere end efter dette Forslag. Det ærede Medlem spurgte mig, om § 11 i den nugældende Indlemmelseslov havde været bragt i Anvendelse i de 10—11 Aar, Loven har været gældende. Dertil kan jeg svare: Det har den ikke.

Det ærede Medlem gjorde saa den Bemærkning, at Skattereglerne i dette Forslag ikke kunde siges at være i Overensstemmelse med de Skatteregler, jeg har foreslaaet i det Skattelovforslag, der var til Forhandling her forleden Dag, og det er ganske klart. Det ligger i det Ønske, der næres af alle Partier om, at vi skal bevare den kommunale Skattelovgivning som en Lovgivning for sig og ikke indføre Reglerne i Landkommunalloven. Derfor har jeg her maattet regne med de Skatteregler, der findes i Dag.

Endelig udtalte det ærede Medlem sig imod Amtsfattiggassernes Ophævelse og imod Ekspropriationsbestemmelserne. Jeg begriber ikke, at en saa moderne Kommunalmand, som jeg troede det ærede Medlem var, kan stemme i med i Raabet om at beholde Amtsfattiggasserne. Jeg tror dog, der er nogenlunde Enighed mellem Kommunal mænd om, at disse Fattiggasser egentlig ikke mere har noget rationelt Grundlag. Man ser det allerbedst deraf,

at hvis man i Dag skulde gaa til en Ny-skabelse af Administration og Lovgivning paa dette Omraade, vilde ingen hitte paa at oprette saadanne Amtsfattiggasser paa det Grundlag, de nu har; man vilde finde det fuldkommen komisk, om der ved en begyndende Lovgivning paa dette Omraade stilledes Forslag om noget saadant. Det ærede Medlem anfører som Argument mod at ophæve dem, at deres Ophævelse skulde kunne medføre øgede sociale Udgifter. Det ærede Medlem gav ikke nogen Begrundelse deraf, og jeg forstaar ikke, hvad der menes dermed. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem er saa let at skrække, at den blotte Tanke eller blot Ordene „sociale Udgifter“ skulde faa ham til uden nogen egentlig saglig Begrundelse at gaa imod Afskaffelsen af det Rudiment, som Amtsfattiggasserne er. Man kan godt sige, som det ærede Medlem gjorde, at det er ikke paakrævet at ophæve dem. Nej, der er saa meget overflødig her i Verden, som det ikke er paakrævet at ophæve, men som det ret beset falder ind under det almindelige Fremskridt at ophæve, da det ikke mere har nogen fornuftig Begrundelse. Jeg forstaar heller ikke det ærede Medlems Frygt for Ekspropriationsbestemmelsen. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at det i og for sig ikke er nogen Udvidelse af Landkommunernes Ekspropriationsret, der her gives; en saadan Adgang til Ekspropriation har Landkommunerne jo allerede og kan benytte den blot ved at sætte et Bygningsreglement i Kraft. Ekspropriationsbestemmelsen, som den staar her, er for saa vidt kun en Præcisering, som er foretaget af praktiske Hensyn, og jeg forstaar ikke, at der kan indvendes noget derimod.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg blev noget skuffet over den Tone, hvori det ærede Medlem talte om Lovforslaget — jeg kunde fristes til at sige: netop fordi det var det ærede Medlem; jeg havde ventet, at det ærede Medlem paa Grund af sine kommunale Interesser havde talt paa en lidt anden Maade. Det forekommer mig, at det slet ikke havde været nødvendigt, at det ærede Medlem talte, som jeg her har anført, om Ekspropriationsbestemmelserne og Amtsfattiggasserne og tillige om Adgangen til Ændring af Ligningsforholdet i 4 Aars